

Súd: Okresný súd Zvolen
Spisová značka: 14Pc/2/2024
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6724200272
Dátum vydania rozhodnutia: 05. 03. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Ľudmila Ostrolucká
ECLI: ECLI:SK:OSZV:2024:6724200272.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

14Pc/2/2024

– 2 –

Okresný súd Zvolen v konaní pred sudkyňou Mgr. Ľudmilou Ostroluckou, v právnej veci žalobcu A. A., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom XXX XX Zvolen (B. C.: D. E. XX, XXX XX F.), zastúpeného splnomocnenou zástupkyňou G. H. I., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom J. XXX/XX, XXX XX F., proti žalovaným I/ D. A., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom XXX XX F. (korešpondenčná adresa: C. K. XX, XXX XX F.), právne zastúpenej advokátom JUDr. Michalom Vlkolinským, IČO: 37 955 365, so sídlom advokátskej kancelárie Námestie SNP 87/8, 960 01 Zvolen, II/ maloletému B. A., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom XXX XX F. (B. C.: C. K. XX, XXX XX F.), a III/ maloletému G. A., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom XXX XX F. (B. C.: C. K. XX, XXX XX F.), obidvaja maloletí žalovaní II/ a III/ zastúpení kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Zvolen, J. Jiskru 6, 960 01 Zvolen, o zapretie otcovstva, takto

rozhodol:

14Pc/2/2024

– 2 –

I. Súd žalobu **z a m i e t a**.

II. Žalobca je **p o v i n ý** zaplatiť žalovanej I/ náhradu trov konania v rozsahu 100 %, do 3 dní od právoplatnosti uznesenia súdu prvej inštancie o určení výšky náhrady trov konania.

III. Maloletým žalovaným II/ a III/ nárok na náhradu trov konania voči žalobcovi **n e p r i z n á v a**.

o d ô v o d n e n i e :

14Pc/2/2024

– 11 –

1. Žalobca, otec maloletých žalovaných II/ a III/ (ďalej aj „otec“) sa žalobou zo dňa 15.01.2024, ktorá bola doručená súdu dňa 15.01.2024, domáhal voči žalovanej I/ (ďalej aj „matka maloletých detí“) a maloletým žalovaným II/ a III/ (ďalej aj „maloleté deti“) zapretia otcovstva voči maloletým deťom. Žalobu odôvodnil tým, že s matkou mal. detí boli manželmi. Manželstvo uzatvorili dňa 20.04.2012 vo Zvolene. Ich manželstvo s matkou maloletých detí zaniklo rozvodom na základe rozsudku Okresného súdu Zvolen Sp.zn.: 5P/137/2017-94 zo dňa 19.12.2017. Z manželstva sa narodili dve mal. deti, maloletý B., nar. XX.XX.XXXX a maloletý G., nar. XX.XX.XXXX. Nakoľko má dôvodnú pochybnosť, že je otcom mal. detí, podal predmetnú žalobu na zapretie otcovstva. Žiadal, aby súd určil, že nie je otcom obidvoch mal. detí narodených z matky D. A., nar. XX.XX.XXXX. Skutkovo odôvodnil žalobu tým, že ich vzťah s matkou mal. detí začal koncom leta 2006, kedy matka mal. detí mala vek 15,5 roka. Približne po 4 mesiacoch mu oznámila, že je tehotná, prerušila školu, ktorú nikdy neukončila, keď sa im dňa 11.12.2007 ešte ako nezobášaným rodičom narodil mal. B.. Počas tehotenstva matky bývali spočiatku každý u svojich rodičov, neskôr až do jej pôrodu bývali u matky matky mal. detí. Pomery v tejto rodine neboli dobré, matka matky mal. detí požívala alkoholické nápoje. Vzhľadom k tomu, že v domácnosti boli nedobré pomery, tak sa po narodení mal. B. presťahovali bývať k jeho rodičom. Keď mal mal. B. približne 2,5 roka, vzali si do prenájmu byt, aby bývali a hospodárili sami. Už v tomto období ho okolie ako aj rodina upozorňovala na to, že matka maloletého mala pomery aj s inými mužmi, vyhľadávala vždy starších a majetných mužov, aby ju živili. Nikdy nepracovala a dodnes ani nepracuje. Už v tomto čase začal mať pochybnosti, či B. je vôbec jeho syn. Matka maloletého totiž už v tomto čase mala pomer s L. D., s ktorým udržiava vzťah doteraz. V roku 2011 pracoval v Českej republike. V tomto čase matka mal. detí bývala u svojej matky, pričom od rodiny sa dozvedel, že táto stále žije s L. D.. Preto sa vrátil na Slovensko, našiel si tu prácu a snažil sa, aby sa už so svojim „milencom“ nestýkala. Preto prenajal byt v M., aby odišli zo Zvolena. Následne obidvaja odišli žiť a pracovať aj spolu s mal. B. do Českej republiky. Jedného dňa prišiel domov, keď zistil, že matka a syn už nie sú doma. Následne sa dozvedel, že od neho odišla bez toho, aby mu niečo oznámila, pričom sa vrátila aj so synom na Slovensko, kde sa opäť začala sťkať so svojim „milencom“ L. D.. Toto všetko sa odohralo koncom roka 2011. Vo februári 2012 odišiel z Čiech aj on a vrátil sa na Slovensko. Urobil tak preto, aby vzťah s matkou dali do poriadku. Táto sľúbila, že sa so svojim „milencom“ rozíde. Neurobila tak. Túto skutočnosť však zistil až po uzavretí manželstva, ktoré s matkou detí uzatvorili dňa 20.04.2012. Následne matka mal. detí otehotnela a dňa 07.02.2013 už počas trvania manželstva sa narodil druhý syn G.. Dozvedel sa, a mal vedomosť, že matka mal. detí ho oklamala a že nikdy napriek svojmu sľubu neprerušila vzťah s L. D.. Po narodení mal. G. bývali v prenajatom byte vo F.. Manželstvo nefungovalo, nakoľko matka chodila po krčmách, rada sa zabávala a neustále udržiavala styk so svojim „milencom“ L. D.. Následne sa rozviedli dňa 19.12.2017 s tým, že mal. deti boli zverené do osobnej starostlivosti matky, a jemu bola určená vyživovacia povinnosť voči mal. deťom. Jeho styk s deťmi upravený nebol, stretával sa po rozvode s deťmi každý druhý víkend, výživné platil riadne a včas. So synmi mal dobrý vzťah, čo sa však v posledných dvoch rokoch zmenilo. Mal. deti už k nemu nechodia. Aj samotná matka detí viackrát spochybňovala pred ním, že je ich otcom. V roku 2023 pred jeho staršou sestrou C., s ktorou je kamarátka, sa jasne vyjadрила, „že keď je sprostý, tak nech platí na cudzie deti, že nie sú jeho“ a následne mu napísala, že ona jeho peniaze nepotrebuje a že nech si podá na súd „návrh“, že nie je otcom detí. Preto sa rozhodol, že podá predmetnú žalobu a to napriek tomu, že so svojimi synmi mal vždy dobrý vzťah, vychovával ich a staral sa o nich. Nejedná sa mu o to, aby nemusel platiť výživné, ale o to, aby mal konečne po rokoch istotu, či je, alebo nie je otcom mal. detí. Po rozvode manželstva s matkou detí nadviazal nový vzťah so svojou terajšou manželkou H. A., z ktorého sa mu narodil dňa XX.XX.XXXX syn N.. S H. A. uzatvorili manželstvo dňa 28.08.2021, ktoré funguje bez problémov. Vzhľadom k tomu, že mal počas celého obdobia podozrenie, že nie je otcom mal. detí, o čom sa vlastne utvrdil v roku 2023 a nakoľko bol zapísaný do rodných listov mal. detí ako ich otec, navrhol, aby súd vyzval matku mal. detí, aby určila totožnosť skutočného biologického otca detí a v prípade, ak tak neučiní, aby súd nariadil znalecké dokazovanie formou genetických testov na posúdenie tejto otázky. V žalobe ďalej poukázal na to, že síce sociálne rodičovstvo má svoje nepopierateľné miesto v živote dieťaťa, predsa však má prednosť rodina prirodzená – biologická u dieťaťa. A pokiaľ dôjde k vzniku sociálneho rodičovstva, potom nech sa tak stane len na základe vedomého rozhodnutia všetkých subjektov, ktorých sa to týka. Právne vzťahy založené na lži a podvode by nemali mať prednosť pred prirodzeno-právnymi vzťahmi, a to ani v mene stability výchovného prostredia dieťaťa. Matka detí si prostredníctvom priznania otcovstva, nakoľko vždy pracoval a snažil sa zabezpečiť rodinu, chcela zabezpečiť finančný prospech pre seba, lebo nikdy nemala snahu dokončiť si vzdelanie, či pracovať.

2. Matka mal. detí vo vyjadrení, ktoré bolo doručené súdu dňa 19.02.2024 k žalobe otca mal. uviedla, že túto navrhuje zamietnuť. Tvrdenia otca sú pravdivé len v tom, že v čase pred a po narodení staršieho syna B. mali problémy s vyriešením bývania, bývali ako u jej matky, tak aj u rodičov otca mal. detí. Až neskôr, keď mal B. približne 2,5 roka, tak si prenajali byt, v ktorom bývali spoločne, pričom jej príjmom bola materská, resp. rodičovský príspevok do 3 rokov veku dieťaťa. Zásadne poprela, že by sa v období pred alebo po narodení syna B. stýkala a mala pomery aj s inými mužmi, okrem otca maloletého. Rovnako poprela, aj keď táto skutočnosť pre konanie nie je podstatná, že by v roku 2010, teda keď mal mal. B. približne 2,5 roka, mala pomer s L. D.. Školu si nedokončila práve z dôvodu starostlivosti o mal. B., neskôr aj mal. G.. Mala záujem pracovať, avšak neukončené vzdelanie a starostlivosť o dve mal. deti jej túto možnosť výrazne sťažovali. Nepoprela, že s L. D. sa osobne pozná, avšak po odchode otca mal. detí do Čiech, sa vrátila do bytu ku svojej matke, u ktorej v tom čase prevažne cez víkendy býval aj menovaný L. D.. Vzťah k tomuto nebol nikdy iný ako kamarátsky, rovnako ako takýto vzťah k nemu mali aj jej súrodenci. Tento jej opakovane pomáhal, napríklad s odvozom a zabezpečením ubytovania a podobne. Na naliehanie otca detí odišla v tom čase ešte s mal. B. do Čiech, kde sa aj zamestnala. Z dôvodu častých ochorení syna nemohla v práci pokračovať, keď ju otec detí jedného dňa z prenajatého bytu aj so synom B. vyhodil. Vrátila sa ku svojej matke, otec mal. B. ju opakovane kontaktoval, aby svoj vzťah usporiadali a aby sa mohol stretávať so synom B.. Vzájomné vzťahy sa urovnali až natoľko, že dňa 20.04.2012 uzavreli manželstvo, z ktorého sa dňa 07.02.2013 narodil plánovaný syn G.. Ešte počas tehotenstva prichytila otca detí ako ju podvádza. Manželstvo nebolo harmonické. Otec detí prakticky nepracoval, len brigádoval, požíval alkoholické nápoje pod vplyvom ktorých bol agresívny. Viackrát zasahovala u nich polícia. Poprela, že by s L. D. mala iný vzťah, než priateľský. Po narodení syna B. otcovstvo k maloletému bolo určené súhlasným vyhlásením rodičov, v prípade syna G., ktorý sa narodil počas trvania manželstva sa uplatnila zákonná domnienka otcovstva svedčiaca otcovi, ako jej manželovi. Ďalej vo vyjadrení poukázala, že vo vzťahu k obidvom mal. deťom žalobcovi uplynula zákonná lehota na včasné uplatnenie predmetnej žaloby, ktorou sa žalobca domáha zapretia otcovstva voči obidvom mal. deťom.

3. Súd vo veci vykonal dokazovanie výsluchom účastníkov konania, listinnými dôkazmi, zadováženými správami, keď zistil tento skutočný a právny stav veci:

4. Z rozsudku Okresného súdu Zvolen Sp.zn.: 5P/137/2017-94 zo dňa 19.12.2017, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 05.01.2018 súd zistil, že rodičia mal. detí boli manželmi. Manželstvo uzatvorili dňa 20.04.2012. Ich manželstvo zaniklo rozvodom na základe predmetného rozsudku dňa 05.01.2018, kedy rozsudok o rozvode manželstva nadobudol právoplatnosť. Rozsudkom o rozvode manželstva rodičov boli upravené i rodičovské práva a povinnosti rodičov k mal. deťom pochádzajúcim z manželstva, synovi B., nar. XX.XX.XXXX a k synovi G., nar. XX.XX.XXXX. Z manželstva rodičov pochádzajú len tieto dve mal. deti, žiadne iné deti z manželstva rodičov nepochádzajú. Mal. deti boli na základe súdom schválenej rodičovskej dohody zverené na čas po rozvode manželstva rodičov do osobnej starostlivosti matky, otec sa zaviazal prispievať na výživu mal. B. sumou 110,- Eur mesačne a na výživu mal. G. sumou 90,- Eur mesačne, t.j. spolu sumou 200,- Eur mesačne počnúc dňom právoplatnosti rozsudku o rozvode manželstva so splatnosťou vždy do 15.-teho dňa v mesiaci k rukám matky mal. detí a to vopred. Styk otca s mal. deťmi na čas po rozvode manželstva rodičov upravený nebol.

5. Zo zápisnice o pojednávaní z rozvodového konania rodičov mal. detí zo dňa 19.12.2017 (konanie vedené pred tunajším súdom pod Sp.zn. 5P/137/2017) súd zistil, že otec mal. detí pri výsluchu v rozvodovom konaní okrem iného uviedol, že „matka mi bola viackrát neverná“.

6. Rozvodový spis rodičov mal. detí vedený Okresným súdom Zvolen pod Sp.zn. 5P/137/2017 sa ku dňu 06.02.2024 nachádzal pripojený ku konaniu vedenému pred Okresným súdom Zvolen pod Sp.zn. 10P/189/2023, ktorý spis sa k tomuto dňu nachádzal na Krajskom súde Žilina z dôvodu odvolacieho konania, keď v konaní vedenom pod Sp.zn. 10P/189/2023 matka mal. detí sa domáhala zvýšenia výživného od otca mal. detí na mal. deti.

7. Z rodného listu mal. B. A. súd zistil, že tento sa narodil dňa XX.XX.XXXX, ako jeho otec je zapísaný A. A., nar. XX.XX.XXXX, ako matka D. A., nar. XX.XX.XXXX. Jeho narodenie je zapísané v knihe narodení Matričného úradu Zvolen vo zväzku 68, ročník 2007, na strane 40, pod poradovým číslom 696.

8. Z rodného listu mal. G. A. súd zistil, že tento sa narodil dňa XX.XX.XXXX. Ako jeho otec je zapísaný A. A., nar. XX.XX.XXXX, ako matka D. A., nar. XX.XX.XXXX. Jeho narodenie je zapísané v knihe narodení Matričného úradu Zvolen vo zväzku 75, ročník 2013, na strane 85, pod poradovým číslom 91.

9. Otec mal. detí uzatvoril po rozvode s matkou mal. detí nové manželstvo dňa 28.08.2021 s H. A. (predtým O.), P. L., nar. XX.XX.XXXX. Uzavretie manželstva je zapísané v knihe manželstiev Matričného úradu Zvolen, vo zväzku 45, ročník 2021, na strane 141, pod poradovým číslom 119.

10. Z manželstva otca mal. detí s H. A., nar. XX.XX.XXXX sa narodil mal. N. A. dňa 30.12.2019. Jeho narodenie je zapísané v knihe narodení Matričného úradu Zvolen, vo zväzku 89, ročník 2019, na strane 61, pod poradovým číslom 1262. Ako otec mal. N. A. je zapísaný A. A., nar. XX.XX.XXXX, ako matka H. O., P. L., nar. XX.XX.XXXX.

11. Žalobca k žalobe predložil SMS komunikáciu (č.l. 9-10 spisu), z ktorej vyplývajú napäté vzťahy medzi rodičmi (medzi účastníkmi konania nebolo sporné, že SMS komunikácia sa týka obdobia roku 2023). V SMS komunikácii je príkladmo uvedené: „No daj si tie DNA testy a nielen slovami, prosím ťa buď chlap, ukáž, že si chlap...“.

12. Zo správy Mesta Zvolen zo dňa 08.02.2024 vyplýva, že žalobca je prihlásený na trvalý pobyt na adrese F., žalovaná I/ je prihlásená na trvalý pobyt na adrese F..

13. Žalobca je zamestnaný od 01.01.2024 u spoločnosti DrevoDom-Zvolen s.r.o., Zvolen 5257, 960 01 Zvolen, keď zo správy jeho zamestnávateľa súd zistil, že tento dosahuje čistý mesačný príjem priemerne 621,17 Eur, prídavky na deti nepoberá žiadne.

14. Podľa správy Daňového úradu Banská Bystrica, pobočka Zvolen zo dňa 09.02.2024 žalobca v podanom daňovom priznaní k dani z príjmu fyzickej osoby typ „B“ za zdaňovacie obdobie 2022 vykazuje nasledovné príjmy: príjmy podľa § 6 – 27.390,00 Eur, výdavky podľa § 6 – 16.434,00 Eur, základ dane z príjmov podľa § 5 a 6 ods. 1 a ods. 2 zákona – 10.956,00 Eur, daň (daňová povinnosť) – 328,50 Eur, nárok na daňový bonus – 702,84 Eur, daň (daňová povinnosť) znížená o daňový bonus 0,00 Eur. Ku dňu 09.02.2024 daňový subjekt nepodal daňové priznanie k dani z príjmov fyzických osôb za zdaňovacie obdobie 2023, daňové priznanie má možnosť podať do 02.04.2024.

15. Zo správy Sociálnej poisťovne, pobočka Zvolen zo dňa 15.02.2024 súd zistil, že žalovaná I/, matka mal. detí nepoberá žiadnu dávku vyplácanú Sociálnou poisťovňou.

16. Zo správy Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Zvolen zo dňa 23.02.2024 súd zistil, že matka žije spolu s mal. synmi a H. A., nar. XX.XX.XXXX, ktorú má matka v náhradnej osobnej starostlivosti, v 2-izbovom byte. Počas šetrenia v domácnosti matky neboli zistené žiadne nedostatky. Matka je momentálne na predĺženej rodičovskej dovolenke a jej čistý mesačný príjem predstavuje 770,83 Eur, keď tento pozostáva z rodičovského príspevku, príspevkov pri náhradnej osobnej starostlivosti o dieťa, rodinných prídavkov a 200,- Eur výživné. Pri šetrení pomerov matka uviedla, že otcom mal. detí je A. A., pričom si je tým úplne istá, L. D., ktorého otec mal. detí považuje za údajného biologického otca mal. detí je len dlhoročný rodinný známy, matka s nim nikdy nemala iný vzťah, len kamarátsky. Súhlasí však s vykonaním testov DNA. Otec mal. detí žije so svojou manželkou H. O., s jej dvomi mal. deťmi a s ich spoločným synom N. A., ktorý má vek 4 roky. Otec je zamestnaný v spoločnosti DrevoDom ako stavbár s čistým mesačným príjmom približne 570,- Eur. Počas šetrenia v domácnosti u otca neboli zistené žiadne nedostatky. Otec sa so svojimi mal. deťmi už vyše roka nevidel. Nepozná dôvod, deti sa mu neozývajú. S B. si písali správy, keď ho zobrali na strednú školu. Ďalej otec uviedol, že v roku 2012 mala matka iného priateľa, nechodili spolu od novembra do februára, potom sa k sebe vrátili, ale otec je názoru, že odkedy tvorili pár s matkou mal. detí, ona udržuje vzťah aj s L. D.. Tiež má informácie, že matka od L. D. žiadala peniaze na výživu mal. detí. Tiež matka mu sama povedala, že G. nie je jeho synom. Toto mu raz povedala aj jeho sestra. Matka bola vždy prelietavá, takže nevie sám ako to bolo aj s mal. B.. Na záver uviedol, že si myslí, že mal. G. pozná pravdu, kto je jeho biologický otec. Jeho neoslovuje otec, ale krstným menom „A.“. Bol vykonaný pohovor i s mal. deťmi. Mal. G. uviedol, že „s ocinom sa dlho nevideli“. Na otázku ako oslovuje „ocina“ povedal, že Vlado, kvôli tomu, že mu nepripadá ako jeho otec, nespráva sa tak. S otcom si ani nevolajú a volať s ním ani nechce. Mal. B. uviedol, že s otcom má podľa neho dobrý vzťah, aj keď sa dlho nevideli. On by k nemu chodil aj každý víkend. Ako

problém vidí otcovu partnerku, všetko jej vadí, za všetko kričí a nič im nedovolí robiť. Ďalšie skutočnosti štetrením neboli zistené žiadne.

17. Z výsluchu žalobcu ako účastníka konania súd zistil, že s matkou mal. detí sa zoznámili niekedy v lete 2006. Intímne spolu začali žiť na to o dva mesiace. Matka mal. detí však žila u svojich rodičov, on u svojich, večer sa stretávali. Stretávali sa väčšinou u jej rodičov. Asi o tri až štyri mesiace mu oznámila, že je tehotná. Keď sa tak stalo, tak jej dal na výber, že buď pôjde na „potrat“, alebo si dieťa ponechá. Vtedy nemal pochybnosti, že by nebol biologickým otcom mal. B.. Keď mal B. asi 2 a pol roka, vtedy sa dozvedel o jej vzťahu s L. D.. Vyhodnotil to z toho, že on chodil do práce, pracoval i v noci, stalo sa, že ho stretol u nich pred vchodom s tým, že tento si údajne mal ísť k nim hľadať prácu cez počítač. Matka mal. detí však s nim chodila spolu vonku, do parku, aj s B.. Keď jej začal vytykať, že sa mu to nepáči, hovorila mu, že sú len kamaráti. No on v tom kamarátstvo nevidel, nakoľko sa viedli s ručičkami po parku. Nikdy mu však táto priamo nepovedala, že by nebol biologickým otcom mal. detí. V polovici leta 2011 spolu s matkou a s mal. B. odišli do Českej republiky. Matka sa vrátila na Slovensko aj s mal. B. asi v polovici novembra 2011. Na druhý deň prišiel za matkou a za synom na Slovensko, navštívil jej matku, kde nebola. Následne zistil, že bývala na ubytovni vo Zvolene „Central“. Následne znovu odišiel do Českej republiky, chodil však každé dva týždne na Slovensko za synom. Vzťah obnovili vo februári 2012, kedy začali spolu opäť intímne žiť. Vzťah vyústil do uzavretia manželstva v apríli 2012. Vytvorili si spoločnú domácnosť, ktorú viedli do rozvodu manželstva. Intímne sa spolu stýkali tesne do rozvodu manželstva. Bolo to asi do marca 2017. Počas manželstva sa narodil mal. G.. Matka s mal. G. zostala tehotná pred uzavretím manželstva. Oznámila mu to. Dal jej podmienku, že preruší všetky kontakty s L. D. a že potom sa zoberú. Neskôr sa dozvedel, že ich neprerušila. Bolo to však už po uzavretí manželstva niekedy v mesiaci júl 2012. Matka detí mala vtedy kamarátku, stretávali sa s L. D. u tejto kamarátky. Táto kamarátka matky mu všetko povedala, teda, že matka vzťah s L. D. neprerušila. Povedala mu to potom, čo sa s matkou detí pohádali. Má za to, že matka má vzťah s L. D. doposiaľ. Táto kamarátka matky mu toto povedala pár týždňov po tom, ako uzavreli manželstvo s matkou detí. V roku 2006 L. D. ešte nepoznala, ale vtedy sa vláčila po krčmách s inými chlapmi. Preto má podozrenie a pochybnosti, či je vôbec otcom i mal. B.. Ich manželstvo nebolo nikdy harmonické, po rozvode manželstva, čo bolo v roku 2017 bol u svojej sestry na Q.. Táto sa ho pýtala ako dopadol rozvod, tiež sa ho pýtala, či povedal, že mala aj druhých a či pred súdom spomenul, že má pochybnosti, že G. nie je jeho. Asi mala o tom nejaké informácie. Tiež, čo bolo ešte počas trvania manželstva s matkou detí mu sestra povedala „riadne si to prezisti a potom uvidíš sám“. Toto mu povedala už vtedy, keď sa narodil G.. V tomto období ale neprikladal tomu taký význam, nakoľko s matkou detí žili spolu. Počas celého vzťahu s matkou detí mal pochybnosti, či je otcom mal. detí. Na otázku súdu, prečo podal žalobu o zapretie otcovstva až po tak dlhom čase uviedol, že všetci do neho „hučia“, z rodiny, súrodenci, že dokedy sa chce nechať využívať. Mal na mysli využívať v tom, že matka detí tvrdí, že deti nie sú jeho, pričom všetci vedia, že mala aj iné vzťahy. Ak by aj genetické testy preukázali, že nie je biologickým otcom detí, nič sa na tom nezmení, deti budú stále jeho, má ich rád. Na otázku svojej zástupkyne, kedy na 100 %-nú istotu alebo istotu hraničiacu so 100 %-tami získal vedomosť, že deti nie sú jeho uviedol, že to bolo v lete 2023.

18. Splnomocnená zástupkyňa žalobcu, otca mal. detí pred súdom uviedla, že otec je zapísaný v rodných listom mal. detí na základe súhlasného vyhlásenia rodičov o otcovstve. Mal. deti má rád, žalobou sa nechce vyhnúť povinnosti platiť výživné, ani ostatným rodičovským povinnosťami. Tento mal však vždy pochybnosti o tom, či je biologickým otcom detí. Tieto pochybnosti mal vzhľadom na spôsob života, ktorý matka detí viedla. Počas trvania manželstva nadobudol tiež podozrenie, že matka detí má iný vzťah. Išlo o „dlhodobého milenca“ matky. Preto otec mal vždy dôvodné pochybnosti, či je biologickým otcom mal. detí. Tieto pochybnosti postupom času rástli, bolo to pod tlakom aj rôznych SMS správ od matky, v ktorých matka urážala žalobcu, ako aj jeho novú rodinu. Táto v roku 2023 pred sestrou žalobcu sa vyjadrila tak, „že keď je žalobca sprostý, tak nech platí na cudzie deti“. Najmä pod týmto vyjadrením sa žalobca rozhodol podať predmetnú žalobu. Otec detí síce vždy mal podozrenie, že nie je ich otcom, ale 100%-nú istotu získal až v roku 2023, kedy sa matka detí sama vyjadrila, že nie je biologickým otcom mal. detí.

19. Z výsluchu matky mal. detí ako účastníčky konania súd zistil, že za biologického otca obidvoch mal. detí označuje A. A., teda žalobcu. S otcom detí sa zoznámili v roku 2006. Intímne začali žiť spolu asi dva mesiace nato. Ona však žila u svojej matky, on u svojich rodičov. Krátko pred narodením mal. B. išla bývať k rodičom žalobcu. V tomto období sa intímne nestýkala s nikým iným, okrem žalobcu. Keď zistila, že je tehotná, povedala to svojim rodičom, ako i žalobcovi. Svojej matke oznámila, že otcom je žalobca. Jej

matka ho poznala. Stretávali sa u nich doma. Žalobca jej nechal na výber, že buď pôjde na „potrat“, alebo že si to „nechajú“. Rozhodla sa dieťa si ponechať. Žalobca to prijal, bol rád. Dva a pol roka po narodení B. žili u rodičov žalobcu, niekedy počas tohto obdobia bývali aj u nich doma pre sociálne problémy. Potom si našli vlastné bývanie. Do Čiech odišli v roku 2011, bol to mesiac október alebo november. L. D. pozná, pozná ho asi od roku 2007. Nežije s ním. Nikdy s ním nežila. Nemala s ním ani intímny vzťah. V období pred tehotenstvom s B. sa nestýkala s inými mužmi, len so žalobcom. Koncom novembra 2011 odišla z Čiech domov. V hoteli „Central“ bola jeden deň, potom si našla prenájom v Môťovej. Z Čiech odišla aj s mal. B.. Žalobca sa vrátil na Slovensko v januári 2012. Koncom januára 2012 začali spolu bývať a obnovili aj intímny vzťah. Potom sa vzali. Žili spolu pokiaľ pred rozvodom manželstva neodišla. Čo sa týka mal. G., s otehotnením jej pomáhala gynekologička. Žalobca o tom vie, tiež chodil ku jej gynekologičke. S iným mužom okrem žalobcu sa intímne v roku 2012 nestýkala. Pokiaľ žalobca tvrdí, že sa mala s L. D. stretávať v roku 2012, nie je tomu tak, pretože v tomto období L. D. bol vo výkone trestu. Na jeseň roku 2012 bol prepustený. K jej gynekologičke chodili na kontroly spolu so žalobcom, boli na týchto kontrolách spolu pri každom vyšetrení. Na poslednom sedení gynekologička im oznámila, že je tehotná. Žalobca bol rád, dieťa chceli, aby udržali manželstvo. Otec detí má deti rád, ale mohol by sa im viac venovať. S deťmi sa nestretáva vyše jedného roka. Ako dôvod uviedla, že kontakty odmietajú deti kvôli manželke žalobcu. Deti majú tiež radi otca, B. má lepší vzťah, G. cíti, že bol nejaký odstrkovaný zo strany otca. Tento ho volá menom, ale volal ho v minulosti aj otcom. Všetko toto vzniklo z viny rodiny žalobcu, ktorá ju nemá rada od počiatku. Nikdy sa pred svojimi príbuznými, ani pred príbuznými žalobcu nevyjadrila, že by tento nebol otcom detí. Všetko je to výmysel. V marci minulého roka navrhla otcovi detí, aby si dali urobiť genetické testy, že prispeje na to polovicou. On na to povedal, že ešte uvidí. Bolo to v období, kedy začala zvažovať, že podá návrh na zvýšenie výživného po 6 rokoch od rozvodu manželstva. Žalobca predmetnú žalobu o zapretie otcovstva podal po tom, čo sama podala návrh na zvýšenie výživného. To výživné „je celý kameň úrazu“. Z jeho strany ide iba o peniaze. Od narodenia mal. G. stále „kričal, že G. nie je jeho“. Dopadlo to tak, že G. ho nevolá otcom. Žalobca sa takto vyjadroval aj pred mal. G., tento to cítil. Čo sa týka B., žalobca žalobcu podal preto, že keď spochybňuje otcovstvo u jedného, tak aj u druhého. L. D. žije v Čechách, má tam priateľku, určite tam žije už 4 roky.

20. Právny zástupca žalovanej I/ v konaní uviedol, že z tvrdení žalobcu v žalobe, ako i z vyjadrení splnomocnenej zástupkyne žalobcu na pojednávaní vyplýva, že žalobca mal vždy pochybnosti a podozrenia, či je biologickým otcom mal. detí. Zotrvával na vyjadrení žalovanej I/ v písomnom podaní.

21. Podľa § 84 Zákona o rodine č. 36/2005 Z.z., a o zmene a doplnení niektorých zákonov, v znení neskorších predpisov (ďalej len „Zákon o rodine“), otcovstvo sa určuje na základe domnienok otcovstva ustanovených v tomto zákone súhlasným vyhlásením rodičov alebo rozhodnutím súdu.

22. Podľa § 85 ods. 1 Zákona o rodine, ak sa narodí dieťa v čase od uzavretia manželstva do uplynutia trojstého dňa po zániku manželstva alebo po jeho vyhlásení za neplatné, považuje sa za otca manžel matky.

23. Podľa § 86 ods. 1 Zákona o rodine, manžel môže do troch rokov odo dňa, keď sa dozvedel o skutočnostiach dôvodne spochybňujúcich, že je otcom dieťaťa, ktoré sa narodilo jeho manželke, zaprieť na súde, že je jeho otcom.

24. Podľa § 88 ods. 1 Zákona o rodine, manžel má právo zaprieť otcovstvo voči dieťaťu a matke, ak sú obidvaja nažive, a ak nežije jeden z nich, voči druhému. Ak nežije ani dieťa, ani matka, toto právo manžel nemá.

25. Podľa § 90 Zákona o rodine, ak nie je otcovstvo určené podľa domnienky otcovstva manžela matky, možno ho určiť súhlasným vyhlásením oboch rodičov.

26. Podľa § 91 ods. 1 Zákona o rodine, za otca sa považuje muž, ktorého otcovstvo bolo určené súhlasným vyhlásením rodičov.

27. Podľa § 93 ods. 1 Zákona o rodine, muž, ktorého otcovstvo bolo určené súhlasným vyhlásením rodičov, môže otcovstvo pred súdom zaprieť do troch rokov odo dňa jeho určenia, len ak je vylúčené, že by mohol byť otcom dieťaťa; táto lehota sa neskončí pred uplynutím troch rokov od narodenia dieťaťa.

28. Na základe vykonaného dokazovania súd dospel k záveru, že žaloba žalobcu nie je dôvodná z dôvodu zmeškania zákonnej lehoty žalobcom na zapretie otcovstva, ktorá je hmotnoprávna a stanovená Zákonom o rodine, a to voči obidvom mal. deťom.

29. V konaní bolo nesporne zistené, a to z rodných listov mal. detí, že ako otec mal. detí je zapísaný žalobca, ako matka žalovaná I/.

30. Maloletý B. A. sa narodil rodičom dňa 11.12.2007, pričom v čase narodenia tohto dieťaťa rodičia neboli manželmi. Manželstvo uzatvorili až dňa 20.04.2012. Obidvaja rodičia v rámci vykonaného dokazovania potvrdili, že známosť nadviazali v čase ešte maloletosti matky mal. B., čo bolo niekedy v polovici roka 2006. Známosť sa stala intímnou asi dva mesiace na to, ako rodičia nadviazali známosť. Matka v tomto čase žila u svojich rodičov, otec u svojich rodičov, stretávali sa však, a to väčšinou u rodičov matky. Nakoľko mal. B. sa narodil nie za trvania manželstva rodičov, otcovstvo k nemu bolo určené súhlasným vyhlásením rodičov, teda žalobcu a žalovanej I/ v zmysle § 90 a § 91 ods. 1 Zákona o rodine v zmysle ktorých, ak nie je otcovstvo určené podľa domnienky otcovstva manžela matky, možno ho určiť súhlasným vyhlásením oboch rodičov; za otca sa považuje muž, ktorého otcovstvo bolo určené súhlasným vyhlásením rodičov. Matka maloletého B. v čase jeho narodenia bola nevydatou mal. matkou, v tomto období preukázateľne mala vzťah, ktorý bol intímny so žalobcom, po narodení mal. B. došlo k určeniu otcovstva k maloletému súhlasným vyhlásením obidvoch rodičov, keď na základe tohto súhlasného vyhlásenia obidvoch rodičov za otca v rodnom liste mal. B. bol zapísaný žalobca, t.j. A. A., nar. XX.XX.XXXX, tak ako to vyplýva z rodného listu mal. B.. K súhlasnému vyhláseniu obidvoch rodičov o otcovstve k mal. B. došlo pred matričným úradom, keď nepochybne sa tak stalo už v čase narodenia mal. B.. Z ustanovenia § 93 ods. 1 Zákona o rodine vyplýva, že muž, ktorého otcovstvo bolo určené súhlasným vyhlásením rodičov, môže otcovstvo pred súdom zaprieť do 3 rokov odo dňa jeho určenia, len ak je vylúčené, že by mohol byť otcom dieťaťa; táto lehota sa neskončí pred uplynutím 3 rokov od narodenia dieťaťa.

31. V posudzovanom prípade mal. B. má dosiahnutý vek XX P., žalobca podal žalobu o zapretie otcovstva voči mal. B. na súde dňa 15.01.2024, o ktorej skutočnosti svedčí elektronická doručka (č.l. 16 spisu), teda po uplynutí 3 rokov odo dňa určenia otcovstva k mal. B. určeného súhlasným vyhlásením rodičov, pričom táto lehota sa skončila uplynutím 3 rokov od narodenia tohto mal. dieťaťa, čo bolo dňa XX.XX.XXXX, nakoľko mal. B. sa narodil dňa XX.XX.XXXX. Žalobcovi tak uplynula v zmysle § 93 ods. 1 Zákona o rodine 3-ročná zákonná hmotnoprávna (prepadná) lehota na možnosť podať žalobu o zapretie otcovstva voči mal. B.. Z dôvodu márneho uplynutia tejto zákonnej lehoty žalobcovi, bolo dôvodné žalobu žalobcu o zapretie otcovstva voči mal. B. A. zamietnuť.

32. Žiaden z rodičov nenamietal, že by k určeniu otcovstva voči mal. B. nedošlo súhlasným vyhlásením rodičov pred matričným úradom.

33. Je pravdou, že v živote dieťaťa má prednosť rodina prirodzená, t.j. biologická, hoci aj sociálne rodičovstvo má svoje nepopierateľné miesto v živote dieťaťa. Tiež je pravdou, že právne vzťahy založené na klamstve by nemali mať prednosť pred prirodzeno-právnymi vzťahmi, keď neuvedenie pravdy o jednom biologickom rodičovi dieťaťa môže mať najmä z medicínskeho hľadiska fatálne následky. Tiež dieťa má právo poznať svoj pôvod, ktoré je zakotvené v úvodných ustanoveniach Dohovoru o právach dieťaťa.

34. Na základe však zistenia, že žalobcovi uplynula voči mal. B. zákonná hmotnoprávna lehota na včasné podanie žaloby o zapretie otcovstva, nebolo možné sa už na základe žaloby žalobcu, ktorý je ako biologický otec zapísaný v rodnom liste maloletého súdom zaoberať otázkou, či v prípade žalobcu ide voči tomuto mal. dieťaťu o sociálne rodičovstvo, alebo o biologické rodičovstvo. Bez ohľadu na to, že v súdnom konaní neboli zistené žiadne skutočnosti, ktoré by závažným spôsobom vylučovali otcovstvo žalobcu k mal. B., keď bola potvrdená intímna známosť žalobcu a matky mal. B. v rozhodnej dobe pre splodenie tohto mal. dieťaťa, nebola potvrdená známosť matky s iným mužom v tomto rozhodnom období, než so žalobcom, súd sa v konaní ďalej nemohol zaoberať po skutkovej stránke vyriešením tejto otázky, a to ani na návrh žalobcu na nariadenie znaleckého dokazovania analýzou DNA vo vzťahu k tomuto mal. dieťaťu, s ktorým procesným návrhom matka súhlasila, nakoľko žalobcovi uplynula zákonná lehota na včasné podanie žaloby o zapretie otcovstva. Žalobu o zapretie otcovstva môže podať už len samotné mal. dieťa po predchádzajúcom súdnom konaní o prípustnosti zapretia otcovstva

v zmysle § 96 ods. 1 Zákona o rodine, z ktorého vyplýva, že ak je to potrebné v záujme dieťaťa a ak uplynula rodičom dieťaťa lehota ustanovená na zapretie otcovstva, môže súd na návrh dieťaťa rozhodnúť o prípustnosti zapretia otcovstva.

35. Nakoľko voči mal. B. žalobcovi uplynula zákonná lehota na zapretie otcovstva, súd nepripustil dôkaz v zmysle procesného návrhu žalobcu analýzou DNA na zistenie vylúčenia žalobcu z biologického otcovstva voči mal. B. A., nar. XX.XX.XXXX.

36. Z vyššie uvedených dôvodov súd žalobu žalobcu voči mal. B. A., nar. XX.XX.XXXX o zapretie otcovstva zamietol.

37. Maloletý G. A. sa narodil rodičom dňa XX.XX.XXXX, ako to vyplýva z jeho rodného listu. Ako otec mal. G. je zapísaný žalobca, ako matka je zapísaná žalovaná I/. Rodičia mal. G. uzatvorili manželstvo dňa 20.04.2012 vo Zvolene, ako to vyplýva z rozvodového rozsudku rodičov maloletého vydaného Okresným súdom Zvolen pod Sp.zn. 5P/137/2017-94 zo dňa 19.12.2017, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 05.01.2018 a ktorým zaniklo manželstvo rodičov mal. detí. Mal. G. sa narodil počas trvania manželstva s tým, že otcovstvo k mal. G. svedčalo zákonnou domnienkou otcovstva manželovi matky v zmysle § 85 ods. 1 Zákona o rodine, podľa ktorého, ak sa narodí dieťa v čase od uzavretia manželstva do uplynutia trojstého dňa po zániku manželstva alebo po jeho vyhlásení za neplatné, považuje sa za otca manžel matky. Žalobca ako manžel matky bol zapísaný do rodného listu mal. G. ako otec, nakoľko mu svedčila zákonná domnienka otcovstva manželovi matky v zmysle uvedeného zákonného ustanovenia.

38. Z ustanovenia § 86 ods. 1 Zákona o rodine vyplýva, že manžel môže do 3 rokov odo dňa, keď sa dozvedel o skutočnostiach dôvodne spochybňujúcich, že je otcom dieťaťa, ktoré sa narodilo jeho manželke, zaprieť na súde, že je jeho otcom.

39. Vo vzťahu k mal. G. sa súd tiež v prvom rade zaoberal predtým, než by pristúpil k zisťovaniu biologického rodičovstva k maloletému zo strany žalobcu základnou otázkou, ktorou je otázka, či žalobca ako manžel matky podal žalobu o zapretie otcovstva voči mal. G. v zákonnej lehote vyplývajúcej z § 86 ods. 1 Zákona o rodine.

40. Je nepochybné, že i voči mal. G. žalobca podal žalobu o zapretie otcovstva na súde dňa 15.01.2024, ako o tom svedčí elektronická doručka v súdnom spise (č.l. 16 spisu). Na základe dôkazov, ktoré súd vykonal v konaní, a to z výsluchu predovšetkým samotného žalobcu súd dospel k záveru, že žalobca ani voči mal. G. nepodal žalobu o zapretie otcovstva včas, teda v zákonnej hmotnoprávnej lehote vyplývajúcej z § 86 ods. 1 Zákona o rodine, teda v lehote do 3 rokov odo dňa, kedy sa dozvedel o skutočnostiach dôvodne spochybňujúcich, že je otcom tohto mal. dieťaťa, ktoré sa narodilo jeho manželke, teda žalovanej I/. Už v samotnej žalobe žalobca uvádzal, že v zásade od narodenia mal. G. mal dôvodné pochybnosti, či je jeho biologickým otcom, keď v konaní ďalej doplnil, že už niekoľko mesiacov po narodení mal. G. sa dozvedel, že jeho manželka neustále udržiava styk so svojim „milencom L. D.“. Matka maloletého v konaní síce popierala intímnosť vzťahu s L. D., žalobca však uvádzal, že dôvodné pochybnosti, či je biologickým otcom mal. G. mal už od obdobia niekoľkých mesiacov po jeho narodení, keď vtedajšia kamarátka matky maloletého „R.“ ho informovala o tom, že táto sa schádza naďalej s L. D.. Toto sa dozvedel v mesiaci júl 2012. Ďalej v konaní uvádzal, že po rozvode manželstva v roku 2017 jeho sestra ho spochybnila v tom, či je biologickým otcom mal. G.. Odhliadnuc od toho, že neboli na základe doterajších dôkazov v konaní zistené skutočnosti, ktoré by závažným spôsobom vylučovali žalobcu z biologického otcovstva k mal. G. (s matkou maloletého po návrate z Českej republiky obnovili vzťah v januári 2012, intímne sa začali opätovne stýkať od februára 2012, pričom intímne spolu žili do ukončenia spolužitia počas rozvodového konania v roku 2017, teda v rozhodnom období pre splodenie mal. G. sa spolu s matkou maloletého intímne stýkali), súd sa ďalej v konaní nezaoberal touto otázkou a to ani na návrh žalobcu nariadiť v tomto smere znalecké dokazovanie analýzou DNA, s ktorým matka maloletého súhlasila, nakoľko súd na základe dokazovania dospel k záveru, že žalobcovi uplynula zákonná hmotnoprávna lehota vyplývajúca zo zákona o rodine na včasné uplatnenie žaloby o zapretie otcovstva aj voči mal. G.. Sám žalobca v žalobe, i v konaní uvádzal, že pochybnosti o biologickom otcovstve k mal. G. mal v zásade už od jeho narodenia, resp. od uplynutia niekoľkých mesiacov od jeho narodenia, nakoľko sa dozvedel, že matka udržiava intímny vzťah naďalej s L. D.. I matka maloletého pri výsluchu potvrdila, že žalobca spochybňoval svoje otcovstvo k mal. G. už od jeho narodenia, „kričal, že G. nie je jeho“, vyjadroval sa tak aj pred mal. G., z čoho nateraz

vyvstal stav, že G. nevolá žalobcu otcom. Nakoľko žalobca preukázateľne mal pochybnosti a to dôvodné pochybnosti o tom, že je biologickým otcom mal. G. už niekoľko mesiacov po jeho narodení, najneskôr sa o nich dozvedel v júli 2012 od kamarátky matky maloletého, súd dospel k záveru, že žalobca podal žalobu o zapretie otcovstva voči mal. G. po uplynutí 3 rokov odo dňa keď sa dozvedel o skutočnostiach dôvodne spochybňujúcich, že je biologickým otcom mal. G., ktorá lehota mu márne uplynula v mesiaci júl 2015. Žalobca v konaní žiadnym dôkazom nepreukázal, že by sa tak dozvedel o skutočnostiach dôvodne spochybňujúcich, že je otcom mal. detí až v roku 2023, hoci to v súdnom konaní navodzoval. Javí sa skôr pravdepodobné, že žalobu podal preto, lebo matka mal. detí podala návrh na zvýšenie výživného zo strany žalobcu na mal. deti, o ktorom návrhu bolo vedené súdne konanie pred tunajším súdom pod Sp.zn. 10P/189/2023, v ktorom konaní podľa vyjadrenia právneho zástupcu matky došlo k zvýšeniu výživného zo strany žalobcu na mal. deti, a to prvoinštančným súdom súdnym rozhodnutím, ktoré bolo v odvolacom konaní potvrdené. Vo vzťahu k posúdeniu, či ide zo strany žalobcu voči mal. G. o sociálne rodičovstvo, alebo o biologické rodičovstvo preto nebolo sa tiež dôvodné zaoberať, nakoľko žalobca zmeškal zákonnú hmotnoprávnu lehotu na podanie takejto žaloby, preto súd na návrh žalobcu v tomto smere nevykonával dokazovanie analýzou DNA. I ohľadne mal. G. platí však ustanovenie § 96 ods. 1 Zákona o rodine, že ak je to potrebné v jeho záujme, môže sa toto mal. dieťa domáhať v súdnom konaní vydania rozhodnutia o prípustnosti zapretia otcovstva a ak toto rozhodnutie bude zo strany súdu kladné, následne zapretia otcovstva žalobcu.

41. Zákon totiž pamätá na situáciu, keď obidvom rodičom uplynie zákonná lehota na zapretie otcovstva práve možnosťou samotného dieťaťa domáhať sa zistenia biologického rodičovstva, ak je to v záujme dieťaťa na základe ustanovenia § 96 a súvisiacich Zákona o rodine.

42. Z vyššie uvedených dôvodov súd žalobu žalobcu o zapretie otcovstva voči obidvom mal. deťom zamietol.

43. O trovách konania strán sporu súd rozhodol podľa § 53 CSP. Žalovaní mali úspech vo veci, žalobca neúspech. Žalovanej I/ vznikli trovy konania, žalovaná I/ navrhla priznať náhradu trov konania, preto súd o nároku žalovanej I/ na náhradu trov konania rozhodol tak, že jej tento nárok voči žalobcovi priznal. Žalovaným II/ a III/ nevznikli trovy konania, preto súd o ich nároku na náhradu trov konania voči žalobcovi rozhodol tak, napriek tomu, že boli úspešní, že sa im náhrada trov konania voči žalobcovi nepriznáva.

Poučenie:

14Pc/2/2024

– 2 –

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd v Žiline, a to písomne v potrebnom počte vyhotovení (§ 355 ods. 1, § 362 ods. 1 CSP).

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 127 CSP) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 363, § 364 CSP).

Podanie možno urobiť písomne, a to v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe. Podanie vo veci samej urobené v elektronickej podobe bez autorizácie podľa osobitného predpisu treba dodatočne doručiť v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe autorizované podľa osobitného predpisu; ak sa dodatočne nedoručí súdu do desiatich dní, na podanie sa neprihliada. Súd na dodatočné doručenie podania nevyzýva. Podanie urobené v listinnej podobe treba predložiť v potrebnom počte rovnopisov s prílohami tak, aby sa jeden rovnopis s prílohami mohol založiť do súdneho spisu a aby každý ďalší subjekt dostal jeden rovnopis s prílohami. Ak sa nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie podania na trovy toho, kto podanie urobil (§ 125 CSP).

Odvolať môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 359 CSP).

Odvolať len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné (§ 358 CSP).

Pokiaľ zákon pre podanie určitého druhu nevyžaduje ďalšie náležitosti, musí byť z podania zjavné, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje, a musí byť vyhotovené v písomnej forme, podpísané a v prípade doručenia podania do prebiehajúceho konania s uvedením spisovej značky (§ 127 CSP).

Odvolať možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods. 1 CSP).

Odvolať proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej (§ 365 ods. 2 CSP)

Odvolať možno odôvodniť aj tým, že súd prvej inštancie nesprávne alebo neúplne zistil skutočný stav veci. Odvolacie dôvody možno meniť a dopĺňať až do rozhodnutia o odvolaní. Ak odvolanie neobsahuje odvolacie dôvody alebo ak sú odvolacie dôvody nezrozumiteľné, súd vyzve odvolateľa na doplnenie odvolacích dôvodov (§ 62 ods. 1, 2, 3 CMP).

V odvolacom konaní možno uvádzať nové skutkové tvrdenia a predkladať nové dôkazné návrhy (§ 63 CMP).

Zmena návrhu na začatie konania je v odvolacom konaní prípustná (§ 64 CMP).

Odvolať súd nie je viazaný rozsahom odvolania vo veciach, v ktorých možno začať konanie aj bez návrhu (§ 65 CMP).

Rozsudky o výživnom sú vykonateľné doručením (§ 44 CMP).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (Zákon č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti – Exekučný poriadok a o zmene a doplnení ďalších zákonov, v znení neskorších predpisov); ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia (§ 370 ods. 1, § 376 CMP).

Rozsudok vo veciach výživného možno na návrh zmeniť alebo zrušiť, ak sa zmenia pomery (§ 157 CMP).